

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam prejeti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbu brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od petorodne petletne vrste po 12 h, če se se oglasilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvolje frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Rablji slovanskega bogoslužja.

Zbor škofov v Rimu, ki je bil sklican na posvetovanje zaradi staroslovenskega bogoslužja, se je razšel in zdaj se kmalu pokaže sad tega posvetovanja.

A pravzaprav niti čakati ni treba, da pride na dan dotična papeževa odločba, zakaj že danes je popolnoma brezdvomno, da hoče rimska cerkev oporiti južne Slovence starodavnega privilegija in da zadobi staroslovensko bogoslužje smrti udarec.

Zbor škofov ni ničesar določnega sklenil, ker sploh ni imel ničesar sklepati, nego samo povedati svoje mnenje. Zbor škofov je bil sklican samo, da papežu svetuje, odloči pa papež sam s pomočjo svojih kardinalov.

Papež je naroden Lah in narodni Lahi ali Španci so tudi njegovi kardinali. Papež in kardinali so vseskozi Slovanom sovražnega mišljenja, zlasti je papež že kot beneški patrijarh pokazal, da črti staroslovensko bogoslužje in pomagal je nasprotnikom tega bogoslužja, kadar je bila prilika, rad in izdatno, kakor mu je pač narekovalo njegovo sovraštvo do Slovanov.

Sicer pa je papež že med zborovanjem škofov v Rimu posegel v posvetovanja na teroristični način in tako pokazal, česa nam je pričakovati.

Milanski »Corriere della Sera«, čigar zveze z Vatikanom so notorične, in dunajska »Neue Freie Presse« poročata, da si je dal papež vsak večer predložiti protokole škofovskih posvetovanj o staroslovenskem bogoslužju. V torek, dne 30. maja pa je prišel papež osebno povsem nepričakovano na zborovanje škofov. Usedel se je na predsednikov sedež in prečital zbranim škofom oster opomin, v katerem je rekel, da morajo škofje

v interesu cerkve žrtvovati koristi naroda.

Kaj imenuje italijanski papež »interes cerkve«, tega pač ni težko uganiti. »Interes cerkve« mu je centralizacija, mu je vladanje latinščine in zato je zahteval, da mu morajo slovanski škofje žrtvovati korist naroda.

»Neue Freie Presse« meni, da je papež pri ti priliki ukazal škofom, da se ne smejo o ničemer drugim posvetovati, kakor o predloženih jim desetih vprašanjih, tihočih se praktične izvedbe zloglasnih papeških dekretov iz leta 1898. in iz leta 1900., po katerih je staroslovensko bogoslužje omejeno na posamične cerkve. Tako je papež zbranim škofom naravnost prepovedal zahtevati, da se odpravi južnim Slovanom storjena krivica in da se jim povrne starodavni slovesno zajamčeni privilegij.

Ali je vzpričo temu še dvomiti, kako izpade papeževa odločba glede staroslovenskega bogoslužja? Pač ne! Staroslovenskemu bogoslužju se naredi konec. Prepričani smo, da bo papeževa odločba sestavljena tako, da bo staroslovensko bogoslužje v nekaterih krajih, koder je še danes v navadi, vegetiralo še nekaj časa, potem pa bo izdihnilo in izginilo.

Rablji slovanskega bogoslužja so svoje delo dobro opravili — vprašanje pa je, če se bodo južni Slovani, zlasti Hrvatje tudi vdalili mirno dopustiti, da se izvrši zavrtni umor staroslovenskega bogoslužja.

Hrvatje, posvetnjaki in duhovniki, so resnično vneti za staroslovensko bogoslužje. Med Slovenci je večina duhovščine v taboru latinizatorjev, v taboru sovražnikov staroslovenskega bogoslužja. Resnično narodnih duhovnikov, ki so zbrani okrog župnika Vrhovnika, ni mnogo, pač pa je posvetni slovenski element vnet za staroslovensko bogoslužje. Ako hočemo rešiti starodavni privilegij, ako hočemo premagati rablje starosloven-

skega bogoslužja, imamo odprto samo eno pot: Hrvatje in Slovenci moramo skupno postaviti Rim pred alternativo: Ali nam povrni ugrabljene pravice ali pa pojdemo »proč od Rima«.

O tem naj premišljajo Hrvatje!

Vojna na Daljnem Vstoku.

Kako je bil admiral Rožestvenski ujet?

O ujetju admirala Rožestvenskega se poročajo iz Tokija te-le podrobnosti:

Japonski torpedovki »Sasanami« in »Kagero« ste v noči 27. maja opazili dva ruska torpedna rušilca, od katerih je eden skušal odpluti, drugi pa se ni mogel več gibati. Ko so se Japonci približali, so opazili na tej ladji spredaj belo zastavo, zadaj pa prapor rdečega križa. Bil je to »Bjedovi«, ki je imel na krovu admirala Rožestvenskega z njegovim štabom. »Bjedovi« je signalizoval, da so stroji na ladji neuporabni in da mu nedostaja premoga in vode. Japonci so poslali na krov oboroženo stražo, ki bi naj sprejela kapitulacijo. Rusi so prosili Japonce, da bi admiral ne prenesli na drugo ladjo, ker je nevarno ranjen.

Japonci so ugodili prošnji z omejitvijo, da je japonska straža na ladji dobila povelje, admiral Rožestvenskega takoj umoriti, ako bi se v bližini pojavile ruske vojne ladje, ki bi skušale »Bjedovega« zopet dobiti v svoje roke. »Bjedovega« je nato transportirala torpedovka »Sasanami«. Drugo jutro so torpedovke srečale križarko »Akaši«, ki jih je spremlja v Saseho.

O kapitulaciji admirala Nebogatova.

Listu »Corriere della Sera« se poroča iz Tokija:

Ob zori 28. maja so Japonci opazili brodoge admirala Nebogatova, ki je bilo mirno usidrano pri skalah Liancourt. Po prvem strelu so Japonci pozvali Ruse, naj se vdajo. Rusi niso odgovorili. Japonci so pri-

pluli bližje, vnovič ustrelili in ponovili poziv, naj izroče svoje ladje. Rusi, ki niso niti enkrat ustrelili, so odstranili rusko zastavo in razobesili prapor vzhajajočega solca. Na to je prišel na krov japonske križarke »Ašima« admiral Nebogatov z dvema častnikoma. Rusi so bili v paradni uniformi; bledi kakor stena so stopili pred japonskega poveljnika in Nebogatov mu je rekel: »Prišel sem, da Vam ponudim kapitulacijo svojega brodoge.«

Poveljnik Aširo je odgovoril: »Jaz sprejem Vašo ponudbo, da preprečim nadaljno prelivanje krvi.«

Rusi so položili svoje sablje na mizo in niso rekli niti besede. Ko so Japonci prišli na ruske ladje, so se prepričali, da je bil krov na »Orlu« ves v krvi, topovi razpočeni, tafete zlomljene.

Nered je bil strahovit. Vse je kazalo na to, da se je moštvo uprlo, izvrševati admiraleve ukaze. Pomorščaki so bili umazani in raztrgani. Oklopica »Orel« je bila 40krat zadeta. Ujeto rusko brodoge so Japonci spravili v Majuro.

»Echo de Paris« pa javlja: V Vladivostok prispeli častniki z oklopnice »Oslablja« zatrjujejo, da je dognano, da je moštvo na brodogu admirala Nebogatova koj po pričetku bitke odpovedalo pokorščino in teroriziralo častnike. Admirala Felkerzama je tri dni pred bitko zadela kap. V Vladivostok je dosedaj dospelo sedem ruskih ladij, med temi štiri torpedovke.

Napad na Vladivostok in Sahalin.

»Lokalanzeiger« se poroča iz Šanghaja: Po semkaj došlih poročilih prevažajo Japonci veliko armado po železnici proti severu. Kam je ta armada določena, ni znano. Splošno se sodi, da nameravajo s to armado napasti Vladivostok ali pa Sahalin.

Ostanki ruskega brodoge v Manili.

Admiral Enquist je priplul 2. t. m. na krovu križarke »A vrora«

v spremstvu križark »Oleg« in »Zemčug« v Manilo na Filipinskih otokih.

Ruske ladje so poškodovane, od moštva pa jih je mnogo ranjenih. Admiral Train je dobil iz Vašingtona povelje, naj ruske križarke internira. Ruske ladje ostanejo v Manili do konca vojne.

Zgradba novega ruskega brodoge.

Iz Petrograda se poroča: V ministrstvu vojne mornarice se posvetujejo o zgradbi novega ruskega brodoge.

Dva admiralsta sta že predložila tozadevne načrte. Dognalo se je, da se lahko vse projektirane ladje zgrade na Ruskem. V treh letih se zgradi po tem projektu osem oklopnice v obsegu 10 do 20.000 ton, pet križark v obsegu 20.000 ton, pet križark v obsegu 10.000 ton, 60 torpednih križark, 10 torpedovk, 10 torpedovk za obrežno obrambo, 60 podmorskih čolnov in 80 rečnih topničark.

Oklopnice se zgrade po vzoru »Imperatorja Pavla I.«, križarke po zboljšanem tipu »Rosije« in »Bajana«.

Deželni zbori.

Dunaj, 3. junija. Po daljši debati je nižjeavstrijski deželni zbor sprejel prelog kršč. socialistov glede zakonitega varstva tistim, ki se uprejo soc. demokratičnemu terorizmu ter vkljub proglašeni štrajku delajo. Proti krščansko socialnim spletkam je govoril posl. Seitz tako, da ga je deželnega maršala namestnik dvakrat pozval k redu.

Praga, 3. junija. Češki deželni zbor je nadaljeval debato o podporah vsled njim prizadetim krajem ter predlogu po daljši debati tudi sprejel.

Češko-nemška prava.

Dunaj, 3. junija. Ministrski predsednik baron Gautsch je poklical včeraj k sebi nemške poslance iz Moravske k posvetovanju o češkem vsen-

LISTEK.

Kje naj stoji Prešernov spomenik?

V jutrišnji seji obč. sveta se definitivno odloči, kje da se postavi Prešernov spomenik. Gre za odločbo, ki bo veljala za stoletja in zato se v predvečer tega sklepa obračamo še enkrat do obč. sveta s priporočilom, naj vse dobro preudari in premisli, predno kaj sklene in naj se zaveda velikanke odgovornosti, ki jo ima pred vso slovensko javnostjo. Obč. svet se že sila dolgo ni bavil z nobeno stvarjo, za katero bi se bilo občinstvo tako zanimalo, kakor sedaj. In temu se ni čuditi, saj se gre za spomenik največjemu slovenskemu pesniku, za največji in najlepši spomenik, kar jih je doslej postavil slovenski narod.

Ljubljana nima dosti prostorov, ki so primerni za spomenike. Edini prostori, kjer je sploh mogoče postaviti kak spomenik, so: trg pred

»Mestnim domom«, park pred justično palačo, park nasproti »Narodnemu domu«, park pred muzejem, Križevniški trg, Kongresni trg, »Zvezda« in — Marijin trg.

V tem smo vsi edini, da se Prešernov spomenik ne sme postaviti na kak zapuščen ali samotni kraj, Prešernov spomenik mora stati na najlepšem in najživahnejšem prostoru, kar jih ima Ljubljana, samo da je ta prostor tudi primeren.

Muzejski park, Bleiweisov park in Križevniški trg torej sploh ne pridejo v poštev. Trg pred »Mestnim domom« je dovolj prostoren in ima prijazno ozadje, ali okolica ni ravno primerna. Sicer pa stoji v bližini Vodnikov spomenik in to vendar ne gre, da bi bila dva velika spomenika tako blizu skupaj, ko drugod skoro nikakih spomenikov ni.

Na Kongresni trg ne kaže postaviti spomenika, o tem se je vsakdo prepričal, ko je tam stal šablon. Spomenik bi tam ne prišel do veljave in bi vrh tega zaprl lep razgled na imponantno nunsko cerkev.

Ostanejo nam torej: park pred

justično palačo, Marijin trg in »Zvezda«.

Jako mnogo ljudi je vnetih za park pred justično palačo. Gotovo je, da je to eden najlepših prostorov v Ljubljani in da ima precej veliko prihodnost, kadar bo vsa okolica zazidana. A spada-li Prešernov spomenik na ta prostor, to je drugo vprašanje.

Kakor rečeno, hočemo vsi, naj stoji Prešernov spomenik na prostoru, kjer je živahen promet. Prešernov spomenik bodi nekaj »Wahrzeichen« Ljubljane. Stoji naj na prostoru, kjer ga mora vsakdo videti, kdor pride v Ljubljano. Tak prostor pa ni park pred justično palačo. Če bi se spomenik postavil sredi parka, bi ga v nekaj letih popolnoma zakrila drevesa. Tudi daje justična palača vsemu trgu svoj poseben značaj. Tam okoli hodijo večinoma samo ljudje, ki imajo opravkov pri sodniji. Posebne živahnosti in življenja ne bo okrog justične palače nikdar. Za cesarjev spomenik je ta prostor z ozirom na značaj, ki mu ga daje justična palača, prav prime-

ren, zlasti ker bo cesarjev spomenik narejen tako, da se mora postaviti v kak park, ali za Prešernov spomenik ne. Če bi stal tam Prešernov spomenik, bi nepoučen človek lahko mislil, da je to kak znamenit sodnik ali velik pravnik; slovenski narod pa je postavil spomenik pesniku Prešernu, ne advokatu Prešernu. Če pogleda kdo Valvazorjev spomenik, ve takoj, da je moral to biti kak znanstvenik, ker stoji pred muzejem; če bi stal taisti Valvazorjev spomenik pred vojašnico, bi pa vsakdo mislil, da je bil Valvazor kak general. Tako vpliva značaj prostora in zato se kar ne moremo ogreti za to, da bi Prešernov spomenik stal pred justično palačo.

Izreči pa se moramo tudi proti temu, da bi se Prešernov spomenik postavil na Marijin trg, kajti ta trg absolutno ni primeren za ta spomenik.

Res, da je tu največ življenja in največ prometa, a to je tudi edino, kar govori, da se postavi semkaj Prešernov spomenik. Vse drugo govori proti temu!

Marijin trg je danes krasen. S tem, da sta se podrli Schiffrerjeva hiša in Mayerjeva lekarna, se je tu dobilo nekaj več zraka, nekaj prostora in so se odprle različne perspektive. V primeri z veličastno frančiškansko cerkvijo je pa trg še vedno premajhen, je tam okrog še premalo prostora in škoda, da ne stoji frančiškanska cerkev kakih deset metrov bolj zadaj. Sicer je danes nepotrebno misliti, kako naj se trg poveča, gotovo se pa ne sme dopustiti, da se ta trg z velikim spomenikom prenapolni in estetično pokvari.

Škoda za spomenik in škoda za trg, če bi se Prešernov spomenik tja postavil.

Kdor pride danes iz Špitalskih ulic, ima krasen razgled na frančiškansko cerkev, proti (Prešernovi ulici in proti hotelu Union; kdor pride od druge strani ima isto tako krasen razgled na most in na Špitalske ulice z gradom v osadju. Ta razgled bi se pokvaril, če bi se Prešernov spomenik postavil v kot Mayerjeve hiše. Zaprt bi bil razgled iz

žilišču in o češko-nemški spravi. Vsi Nemci, med njimi zmerni baron Chlumecy, so izjavili, da češkega vseu- lišča absolutno ne puste v Brno ali Olomuc, temu k večjemu v kako pro- vincijalno mesto.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 4. junija. Sestava Fejervaryjevega ministrstva se je zakasnila ter se izvrši šele v osmih ali desetih dneh. Nastale so nove težkoče, ker sta za finančnega ministra dolo- čena pl. Töpke in Ludvig zadnji trenoteh izjavila, da ne vstopita v po- slujoče ministrstvo.

Budapešta, 4. junija. Vodilni odbor liberalne stranke je imel sinoči konferenco. Razpravljalo se je o tem, kako stališče naj zavzame stranka na- pram novi vladi. Konferenci je pris- toval tudi ministrski predsednik grof Tisza z nekaterimi ministri. Končna izjava se predloži strankinemu vodstvu šele v prihodnji seji v sprejem.

Budapešta, 4. junija. Neodvisna stranka je sklenila v včerajšnji seji, da bo posl. Kossuth v imenu stranke izjavil v državnem zboru, da mora vsak Oger, ki plača krvni davek, dobiti tudi volilno pravico.

Posl. grof Andrassy je zagovar- jal stališče, da se proti imenovanju minist- rstva ne da ničesar storiti, ker je to izrecno kraljevo pravo. Istega mnenja je bil tudi grof Apponyi, ki je še pristavil, naj bi se prihodnji vladi odrekla sred- stva za poslovanje.

Budapešta, 4. junija. Baron Fejervary namerava takoj odgoditi državni zbor, ako mu odpove sredstva za vladanje. Govori se o velikih de- monstracijah, ako bo res baron Fejer- vary imenovan za ministrskega pred- sednika.

Budapešta, 4. junija. V včeraj- šnji seji drž. zbora je posl. Markbreit predlagal trgovsko pogodbo z Rusijo in balkanskimi državami dočim je posl. Giesswein predlagal, naj se kazni za dvojni poostri.

Iz Srbije.

Belgrad, 4. junija. Nova vlada je umaknila predlogo bivšega minist- rskega predsednika Pašića glede srb- skega državnega posojila.

Belgrad, 4. junija. Očitanja Pa- šićevih glasil, da je nova srska vlada v službi avstro-ogrske kamarile, so po- polnoma neosnovana, ker ravno Stoj- novičevo ministrstvo obsoja balkansko politiko, kakršna se dela na Dunaju.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 3. junija. Dne 1. t. m. bi bil moral v drž. uradnem listu izbiti manifest, da je takoj sklicati shod- svobodno izvoljenih ljudskih zastopnikov; obenem je bil Witte imenovan za dr- žavnega kancelarja. Pobjedonoscev pa je celo akcijo preprečil. Položaj je resen. Vsi ruski listi, tudi strogo vladi naklonjeni, kakor je „Novoje Vremja“, zahtevajo, naj se skliče ljudsko zastop- stvo, ki naj razsodi o bodočnosti Ru- sije. Ako se to ne zgodi, bati se je strašne revolucije.

Špitalskih ulic proti hotelu Union, in zaprt od hotela Union na most in na Špitalske ulice.

Ce se postavi Prešernov spome- nik na Marijin trg, bo trg nekako zabasan, nekako prenapolnjen, po- kvarjena bo perspektiva in pokvarjen bo tudi trg sam. To je že res, da se dandanes postavljajo spomeniki raje na manjše kakor na večje trge, a vedno mora biti velikost trga v pri- meri z velikostjo spomenika. Marijin trg je pa za Prešernov spomenik čisto gotovo premajhen, kakor je na pr. park pred justično palačo neko- liko prevelik.

Tudi značaj Marijinega trga go- vori proti temu, da bi se tja postavil Prešernov spomenik. Marijin trg ima vendar vseskozi trgovski značaj in tak prostor vendar ni primeren za spomenik pesniku. Tega ni nikjer na svetu, da bi se spomenik kakemu pesniku postavil ravno tja, kjer je osredotočeno vse trgovsko gibanje celoga mesta. Bruseljski žu- pan Buis, prva svetovna kapaciteta v takih zadevah, se v svoji knjigi »Esthétique des Villes« neusmiljeno norec dela iz občinskih ošetrov ne-

Položaj na Kreti.

Carigrad, 3. junija. Razmerje med garnizijami nadzorovalnih volesil in vstaji, ki čakajo od pete do glave oboroženi, je skrajno napeto. Rusi ne- mirno pričakujejo zaprosene pomoči enega bataljona. Francoski mornarični minister je odredil, da se francoski po- sadki v Kaneji nemudoma pošljejo tri vojne ladje.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 5. junija.

— **Občinski svet** ima v to- rek, dne 6 t. m. ob 6. uri popoldne sejo. Na dnevnem redu so naznanila predsedništva in poročila: 1. o do- polnilni volitvi v upravni odbor mestne hranilnice; 1. o pritrditvi pravilom »Deželne zveze za pospe- ševanje prometa tujcev na Kranj- skem«; 3. o načrtu kupne pogodbe glede ljubljanskega gradu; 4. o na- stanitvi nemške deške ljudske šole; 5. o določitvi prostorov za cesarjev in Prešernov spomenik; 6. o prošnji Auerjevih dedičev za odpis pristoj- bine za večjo porabo vode; 7. o prošnji vdove nekega magistratnega uradnika za zvišanje pokojnine; 8. o prošnji nekega mestnega usluž- benca za podaljšanje miloščine; 9. o prošnji neke bivše mestne usluž- benke za zvišanje miloščine; 10. o prošnji nekega bivšega mestnega uradnika za odpravnino; 11. o na- svetu disciplinarne komisije, da je nekega policijskega stražnika začasno vpokojiti.

— **„Slovenska Matica“**. V sobotni številki je v notici o vo- litvi v odbor »Slovenske Matice« pomotoma izostalo ime gosp. Petra Grassellija. Voliti je namreč enajst, ne 10 odbornikov. Samo ob sebi se razume, da kar najtopleje priporočamo »Matičarjem«, naj gla- sujejo tudi zanj. Za klerikalne kandidate, to je za dr. Le- sarja, Antona Zupančiča in dr. Grudna naj noben napred- ni Matičar ne glasuje.

— **Kdo je streljal v Dom- žalah?** Nemški listi lažejo, da so Slovenci streljali na Nemece. Istina pa je, da noben Slovenec ni imel samokresa, pač pa so bili Nemci oboroženi z njimi. Mi imamo povsem verodostojno pričo, ki ve, da muje neki Ne- mec v spremstvu orožniko- vem pognal kroglo mimo ušes, isti čas pa je njegovi (prišini) ženi priletel kos opeke iz nemških vrat na nogo. »Tagespost« trdi, da se je streljalo »aus dem Hinterhalte«, to je iz ozadja. To ozadje pa ni nič drugega kot »Stara pošta«, ki je last slamnikarja Lad- stätterja in v kateri stanujejo izključno Nemci. Streljalo se je pa res od tam in če so ti strelji preleteli med Nemce, menda nismo Slovenci za to odgovorni? Sploh so pa imeli Tirolci po vseh svojih hišah vse polno ljudi priprav-

ljenih in oboroženih, da od zgoraj dol napadejo Slovence. V re- anici so jih tudi napadli s kamni in s opeko. Da se Slovenci ne bodo dali od privandrancev, ki nosijo po svojih Tirolah gnoj in otroke v košu, pobijati kot psi, si vsak lahko misli in da je bil najkrajši odgovor na tako vprašanje sopet kamen. Po- tem pa toži »Tagespost«, da so Slo- venci napadli Nemece!

— **Tovarnarji v Domžalah in delavci.** V nemških tovarnah v Domžalah je mnogo Slovencev, ki za mal denar delajo tlako nemškemu tujcu. Ti delavci so tako slabo pla- šani, da vpije to po ostri obsodbi. Dekle 17 let zasluži na dan — 15 krajcarjev! Tudi starejši delavci in delavke dobivajo prav sramotno nizko plačo, dočim dobivajo nemški delavci, ki ne znajo nič in so le pravzaprav za nadzornike nad Slovenci, po 2, 3, 4, celo 5 goldinar-jev na dan. Slovenski delavec mora učiti vsakega novega privandrance mesece in mesece, predno mu ubije v glavo, kar je treba. Posledica tega je, da ga nemški delavec potem prav kruto svinka za vsako stvar. Pri »slavnosti« 1. junija so bili ti nem- ški delavci razpostavljeni kot špijoni na vseh oglih, da bi videli, kateri izmed njihovih podložnih demonstri- rajo. Ker so se tovarniški delavci in delavke bali svojih oholih gospodar-jev, so se demonstracije vzdržali. Tiroleem pa to ni po volji in hočejo zdaj na vsak način, da so njihovi slovenski delavci in delavke demon- strirali. Ko so drugo jutro prišli Slo- venci v tovarne, napadli so jih nem- ški predelavci z besedami: »Berač! Si pa demonstriral včeraj? Barabe, ste lažni, ste prišli po kruh? Po- orkajte, za drugega tako niste!« Po teh besedah je slovensko delavstvo zavpilo: »Živio!« in »Na zdar!« takim hrupom, da so prišli »višji« prositi, naj hodo mirni in naj delajo. Čuje se, da hočejo Tirolci odpove- dati vsem slovenskim delav- cem delo in jih nadomestiti s samimi pristnimi in frišnimi Tirolci. Pač slabo maščevanje, če si Tirolci drugače ne morejo in ne znajo pomagati! Sicer pa ne pojde tako gladko, kakor Tirolci mislijo. Slovenci bodo novim privandrance- m znali tako posvetiti, da bodo morali preklicano hitro odkuriti.

— **Tirolci bojkotirajo.** Dom- žalski Tirolci, zlasti fabrikantski uslužbeni, so slovenskim trgovcem in obrtnikom plačali svoje stare dol- gove do zadnjega solda in naznanili, da ne bodo nič več njihovi odje- malci in naročniki. Tiroleem povemo, da so domžalski slovenski trgovci in obrtniki veseli, da se je to zgo- dil, ker so prišli zdaj vendar enkrat do denarja, katerega so jim Tirolci ostajali dolžni leta in leta. Sicer bodo pa zavedni domžalski trgovci in obrtniki še zmerom shajali, čeprav ne pride nikdar noben Tirolec k njim.

nekaj nenavadnega. Tu Friševo, tu Urbančevo, tu Hauptmanovo, tu Ma- yerjevo hišo, tam Schreyerjevo pa- lačo in palačo mestnega ubožnega zaklada, vmes pa — tu Prešernov spomenik, tam javno stranišče!

Nemogoče je, postaviti Prešernov spomenik na Marijin trg tudi iz ozirov na značaj spomenika samega. Spomenik je poetična alegorija ali idila ali kakor se že hoče imeno- vati.

Marijin trg kot trgovsko sre- dišče nima okolice za poetičen spo- menik. Spomenik predstavlja vendar vilo, ki se dviga iz zelenja in venča pesnika. Neizogibno po- trebno je torej, da dobi spome- nik zeleno ozadje, da ga ob- daja drevje ali park, sicer ne napravi nikakega vtisa. Za devet metrov visok spomenik je na Mari- jinem trgu v kotu ob Mayerjevi hiši absolutno nemogoče napraviti pri- merno veliko zeleno ozadje.

Kakor rečeno, nismo zavzeti zato, da bi se Prešernov spomenik postavil pred justično palačo, odkrito pa rečemo, da bi nam pred justično

— **Silšica iz Domžal.** Na dan vsenemške demonstracije v Dom- žalah se je v krčmi, ki je v hiši sli- karja g. Stareta, zgodil značilen slučaj. Krčmar v hiši g. Stareta je neki Ne- mec. Tega človeka je na dan vsenemške demonstracije obsedel furor tentonius in ga tako lomil, da je bil ves penast. V gostilni je sedela večja slovenska družba, mirni meščanski ljudje, ki se še žive dni niso udeležili nobene de- monstracije. Krčmar se je malo zmenil za svoje slovenske goste. Kratil si je čas s tem, da je sploh vse Slovence obkladal z najizbranejšimi pasovkami, kar jih premore v tem oziru prebogati nemški jezik. Ker se gostje za to pso- vanje niso zmenili, je krčmarjeva jeza rasla od hipa do hipa. Slučaj je nane- sel, da je vstopil v gostilno mlad mož, ki je imel na suknji trak v slovenskih barvah. Mladi mož je vstopil mirno in spodobno v gostilno in mirno in spo- dobno naročil četrtinko vina. Ko je krčmar zagledal mladega moža, se je zaletel vanj kakor bik v nova vrata, zatulil nad njim in ga brutalno ven- vrgel. Navzočni slovenski gostje so bili mnenja, da je tako ravnanje neprimerno, ker se je mladi mož vseskozi dostojno vedel a krčmar se je nanje zadr! »Hier bin ich der Herr« in začel vihati rokave. Kaj, ko bi g. Stare šel v Dom- žale, prijel tega krčmarja za ovratnik in mu z besedami »Hier bin ich der Herr« dal tako brc, da bi za vedno odletel iz hiše?

— **„Rdeči Prapor“** ni zado- voljen z nami, ker se zavzemamo za staroslovensko bogoslužje. »Rdeči Pra- por« misli, da bi se s staroslovenskim bogoslužjem utrdilo klerikalstvo, češ, da ostane klerikalni sistem povsod enak, naj se že po cerkvah poje domi- nus vobiscum ali pa Gospodi pomiluj; da se s pravico staroslovenskega bogo- služja ne podeli niti trohice pravice svobodnega mnenja, pač pa je to sred- stvo, s katerim se lahko kratko misleče vernike še bolj pritisne v rimski jarem. »Slovenca« so izvajanja socialnode- mokratičnega lista neznansko razveselila, hitro jih je rekapituliral, uprav kakor bi upal, da odvrne slovenske posvet- njake od staroslovenskega bogoslužja, če jim je predstavi kot sredstvo, s ka- terim se da kratko misleče vernike še bolj pritisniti pod rimski jarem. »Rde- čemu Praporju« bodi povedano, da se mi nikakor ne zavzemamo za staro- slovensko bogoslužje, ker morda mislimo, da se s tem premeni klerikalni sistem. To je popolnoma resnično, da ostane klerikalni sistem popolnoma enak naj se v cerkvah že poje Dominus vobis- cum ali Gospodi pomiluj. Mi zahte- vamo staroslovensko bogo- služje iz narodnih nagibov. Z uvedbo staroslovenskega bogoslužja bi cerkvesicer ostale trdnjave rimskega kle- rikalizma, postale bi pa obrambe slovenstva. Pri drugih narodih lahko vidimo, kakega pomena je narodni jezik v cerkvi. Vidimo to pri Grkih, ki osta- nejo Grki, naj žive kjerkoli, vidimo to pri Srbih, ki so se ohranili v Banatu in v Bački le, ker imajo narodno cerkev.

palačo bolje ugajal, kakor na Mariji- nem trgu.

Edini primerni prostor za Prešernov spomenik je v Zvezdi.

Lahko se postavi sredi Zvezde, še veliko lažje pa na strani proti Tamborninu ali proti nunki hiši. Seveda bi bilo treba posekati nekaj dreves, ali Zvezda bi kot sprehajališče ostala kar je zdaj in bi prav ničesar ne izgubila. Po tem drevo- redu, ki teče od nunkskih hiš proti Tamborninu ni nikdar žive duše. Lahko bi se torej na eni ali drugi strani proti cesti posekalo deset ali dvanajst dreves in napravil iz tiste odprtine park, kjer bi stal Prešernov spomenik.

Tu bi bilo krasno ozadje, tu bi stal Prešernov spomenik sredi ze- lenja, na dosti velikem prostoru in na kraju, kjer je vedno živahno živ- ljenje, kjer bi vsakdo videl spome- nik, kdor pride v Ljubljano.

Kaj za to, če pade nekaj dre- ves; Zvezda ne bo valed tega po- kvarjena. Sicer pa se postavi spo- menik za stoletja, drevesa v Zvezdi pa bodo stala kvečjemu še dvajset

Slovenci prebivajo samo na skrajno eksponiranem teritoriju; tu bi nam bilo staroslovensko bogoslužje mogočna opora v varstvo in v obrambo slovenske narodnosti, dočim nima latinsko bogo- služje nobenega narodnega pomena, in iz tega razloga se zavzemamo za ob- novitev starega privilegija, za staro- slovensko bogoslužje.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je imela svojo 160. vodstveno sejo dne 24. majnika 1905. Pričetek ob 3 uri po- poldne. Navzočni: Tomo Zupan, prvemestnik; dr. Dragotin vi- tetz Bleiweis-Trsteniški, Luka Svetec, podpredsednik; dr. Ivan Svetina, Ivan Šubic in Anton Žlogar, tajnik. Izmed nadzorništva je bil navzoč Orosel Dolenec. V smislu § 18. družbeni pravil je prvemestnik na sejo pozval g. Mateja Ražuna, župnika v St. Jakobu v Rožu na Koroškem. Svojo odprtost je opravil ljubljanski župan Ivan Hribar. Prav ko- renito se je razpravljalo vprašanje glede mogoče družbene ljudske šole v St. Jakobu v Rožu na Koroškem. Ko se je rešilo več nujnih notranjih družbenih zadev, ter sprejela ponudba pivovarne »Auerjevih dedičev« v Ljub- ljani glede »družbenega piva«, je zaključil prvemestnik ob 6. uri sejo. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Za pisatelja Podrav- skega** so nadalje poslali prispevke: gđd. Josipina Jamnikova v Medvodah 20 K; g. Fr. Jarc, po- seatnik v Medvodah 10 K; obitelj Kobal v Ljubljani 3 K; g. Davo- rin Majcen, c. kr. gimn. učitelj, g. Ivan Maselj, c. kr. gimn. učitelj, g. Jak. Zupančič, c. kr. prof., ga. Franja Schweigerjeva in ga. Julija Pintarjeva, vsi v Novem mestu po 2 K; gđd. Ana Majerjeva in Ivanka Rožen- bergerjeva v Novem mestu po 1 K (po g. O. Sk. iz Novega mesta poslani prispevki so izkazani v 123. številki); g. Mijo Vamberger, prof. v Karlovcu 5 K; Slovenski in hrvatski drugoletniki učiteljskega v Kopru po g. Alb. Furlanu 12 K 55 v.; Narodna čitalnica v Slov. Gradu 5 K 13 v.; akad. društvo »Slovenija« na Dunju 10 K; g. Andrej Munih, trgovec v Boh. Beli 2 K; g. Fran. Šijanec, nad- učitelj pri Sv. Antonu v Slov. gor. 3 K; g. Jos. Smoleč, nadučitelj, Podvinski, župnik in g. Skodič, kaplan, vsi v Remšniku, po 1 K; g. P. Ljubič, urednik »Hrvatskih No- vine« v Virju 2 K in gđd. Zorka Guni, c. kr. poštarica v Virju na Hrvatskem 1 K. — Vsem plemenitim darovalcem bodi izrečena iskrena zahvala!

— **„Glasbena Matica“** je včeraj napravila izlet na Gorenjsko, ki je vobče prekrasno uspel, dasi se je opoldne ulil dež in je padala toča. Natančnejše poročilo priobčimo jutri.

— **Umrla je** gđd. Marija Dralka, hči dr. dr. svetnika v pok. gosp. Josipa Dralke, po dolgi, mučni bolezni. Blag ji spomin!

— **Kranjsko društvo za varstvo živali** je imelo v soboto v hotelu »pri Maliču« svoj redni občni zbor. V odbor so bile zopet iz- voljene dame gospe dr. Tavčar- jeva in gospe dr. Trillerjeva, izmed gospodov pa gg.: Dreise, Franciž, Goll, Paulin in Rom; nanovo so bili izvoljeni gg. Piccoli, Počivavnik in d.

let. Tudi na strani proti kongresnemu trgu so nekoč stala lepa drevesa. Ali jih kdo pogreša?

To so naše misli v zadevi pro- stora za Prešernov spomenik. Sicer se je sklicana enketa izrekla za Ma- rijin trg; ali razen dr. Fabianija se je ni udeležil ne arhitekt Plečnik, ne kipar Zajec, ne nadinžener Žužek, ne nadinžener Pavlin. Enketa je bila polovičarska in zato njeno mnenje ne more biti merodajno.

Obračamo se torej do občinskega sveta in mu priporočamo, naj se ne prenaagli. Prešernov spomenik je za nas neka srčna zadeva in v tej za- deva se ne sme lahkomišelnost postopati.

Morda bi bilo najbolje, če se sestavi nova enketa, ki naj vpraša- nje vnovič preštudira, naj zasliši kar imamo v Ljubljani v tej zadevi drugih kompetentnih ljudi, pokliče denimo dva sunanja arhitekta in naj na po- dlagi teh poizvedb odda svoje mne- nje. Potem bo občinski svet lahko s mirno vestjo odločil. Jutri pa vsaj s mirno vestjo ne more izreči odločilne besede. M.

arnik. Preglednikom računov sta
voljena gg. Galle in Merlak.

— **Sankcioniran zakon.** Včerajšnja »Wiener Zeitung« priob-
čuje zakon z dne 23. maja 1905 s
katerim se podaljša rok, v katerem
se more doseči 25letna davčna pro-
stost za poslopja, ki so bila poškodov-
ana od potresa 1895 v okrožju
mestne občine ljubljanske ter v okra-
jih na Kranjskem in Stajerskem, do
všetega 2. julija 1910 in rok, v ka-
terem se more doseči 18letna davčna
prostost za nova in prezidana
poslopja v okrožju mestne občine
ljubljanske, do vseh 2. julija 1908.
Zakon je stopil s 3. junijem v ve-
ljavo.

— **Pevsko društvo „Sla-
vec“** je priredilo včeraj popoldne na
Koslerjevem vrtu ljudsko veselico, ka-
ro je posetilo nad 700 oseb. »Ljub-
ljanska društ. godba« je vse točke izvršila
zako dobro, da je žela mnogo burnega
aplavza in morala več točk dodati, pevski
zbor je pa tudi prav častno rešil
svojo nalogo. Kegljanje na dobrotke,
redčlov, šaljiva pošta, korandoli,
metalsni ogenj in ples: vse to je
občinstvo izbirno zabavalo, da se je
vso vno udalo neprisliljenemu
razveseljevanju.

— **Poročil** se je danes živino-
dravnik gospod Viktor Zajc z go-
spico Elizo Žitkovo na Vrhniki.
Čestitamo!

— **Gospod Dragotin Hribar**
nam s ozirom na notico »Nemčur
z K. m. n. i. k. a.«, priobčeno v sobotni
revoluciji našega lista, poroča, da nje-
gov potnik Adolf Högenwart
je dlje časa potuje po Istri in
Dalmaciji, da torej ni mogel
biti 1. t. m. navzoč pri nemškoni-
cionalni slavnosti v Domžalah. Ker
počemo nikomur delati krivice, kon-
statujemo to resnico na ljubo!

— **Društvo učiteljev in
šolskih prijateljev okraja
ljubljanske okolice** ima svojo
glavno skupščino dne 8. junija ob 10.
uri popoldne v hotelu pri »Struklju«.
Med drugimi točkami je tudi preda-
vanje gđ. Jerice Zemljanove o go-
spodinjstvu v ponavljalni šoli.

— **Obč. odbor v Mengšu**
je imenoval v nedeljo teden pisatelja
Janeza Trdnjo, ondotnega rojaka,
povodom 75letnice njegovega rojstva
častnim članom.

— **Požar.** Dne 1. t. m. ko so
Tirolci v Domžalah obhajali blago-
voljenje — neblagoslovljene zastave,
batal je v Jaršah oženj, pri katerem
so pogorela štiri poslopja! Za varstvo
tabarikadiranih Tiroleev in došlih
semourjev nastavilo se je v Domžalah
jako mnogo žandarmerije. A žali-
bog ob 2 uri, ko je nastal omenjeni
ogonj, odposlala sta se na lice mesta
tamo dva stražnika in še ta
dva sta bila tujca, nista nikogar
poznala, ko tudi nista imela nobene
informacije radi dobrote vde i. t. d.
Neodpustljivo je, da se voda iz tako-
vane Mlinšce vsako soboto zvečer
pusti v strugo Bistrice, radi tega
nista mogli požarni brambi v Mengša
na Domžal svoje naloge tako izvršiti,
kakor bi jo drugače; v zvezi temu jma
re popolna hvala. Vsi pogoreli,
kateri so bili zavarovani pri »Banki
Slavije« za tako male svote, se pri-
poročajo vsem dobroteljem.

— **Zdravniška komisija
kopališča Toplice na Dolenj-
škem** čuti nujno potrebo, da poda
kopališkemu gostom, ki so iskali tukaj
pomoči, glede raznih poročil o miliariji
v novomeškem okraju sledeča pojasnila:
Epidemija miliarije v novomeškem
okraju je ugasnila. V kopališču »To-
plice« epidemije sploh ni bilo, ampak
pokazala se je samo v krajevno jako
obširni občini Toplišk. Oboleni so samo
taki ljudje, ki se pečajo z delom na
polju. Boljše situiranih slojev bolezni
ni obiskala, tako da se za časa epidemije
za kopališke goste ni bilo nikake ne-
varnosti. Sedaj, ko je epidemija pre-
nehala, je tudi zadnja misel o kakih
nevarnosti izginila. Gospod dr. Krajec,
ki je bil od deželne vlade sem poslan,
je vsled tega tudi odšel, in vlada je
preklicala vse zdravstvene naredbe, ki
se na epidemijo nanašajo. Ravnotako
sta tudi prof. dr. Ortner z Dunaja in
docent dr. Scholz iz Gradca, ki sta bila
tukaj, da proučujeta bolezen, takoj za-
pustila okrožje, ker je epidemija pone-
hala. Bilo bi zares neumestno in škod-
ljivo, ako bi se bolniki, ki bi zamogli
dobiti zopet zdrave v naših zdravilnih
vrelcih, bali vsled prevelike previdnosti,
Toplice obiskati. — Zdraviška ko-
misija.

— **Slika iz Belokrajine.** V
Metliki so se v večjo čast in slavo
božjo klerikalci med seboj prav ful-
minantno pokazali. V mestu vegetira
namreč mala klerikalna posojilnica,
tudi ena tistih gob, ki je zrastle na
požlindranem močvirju za Slovence
tako vzviševalne gospodarske orga-
nizacije. Radi te posojilnice baš pa se
je rodila med klerikalci stranka v
stranki in prošlo nedeljo so se prvič
med seboj oficijalno udarili. Zgoraj
navedena posojilnica je imela ta dan
svoj občni zbor. Pred zborovanjem

že se je govorilo med najrnejšimi
našimi vranami, da vržejo iz odbora
tri najpoštenje, kar jih je sploh v
starem odboru bilo, ker pa ima stari
pregovor: »Kdor drugim jamo koplje,
sam vanjo pade« — še veljavo in pra-
vomoč, hotela je bridka usoda, da so
frleli z velikansko večino glasov iz
odbora ravno tisti junaki, ki so bili
najbolj prepričani, da bodo voljeni.
Najprvo je pal divni naš upravnik
nemškega viteškega reda, prevržen
gospod Davorinček. Ta moč drži
namreč toliko na sebo, da je hotel
terorizirati vse, kar je v klerikalni
stranki, z denarjem posojilnice pa
delati tako, da bi ista mesto dobička
kmalu izkazala deficite. Kmetje pa so
to spoznali in pri volitvi odbora po-
stavili lepega Davorinčaka domišljave
kosti na cesto. Pljuval je sicer precej
od jeze in se hudo jezil nad »neza-
vednostjo« našega kmeta, — a vse
ni pomagalo nič. Mož je dobil od
lastne stranke prekrasno klofuto. Tako
je padla prva korifeja. Drugi mrtvec
je naš srčan kaplan Strajhar. Ta
mož je res priden v službi za ško-
fovo politiko, Teče vam kot zajec,
obleže slednjo selsko kočo, ako se
gre za to, vzdržati kaj klerikalnega
ali pa pridobiti za klerikalizem kaj
novega. Lep dolg frak ima in kadar
se v sveti svoji navdušenosti za zvi-
šeno stvar škofa Toneta spusti v
švung, frle zadnji deli fraka kakor
lastavji rep, obraz pa se mu sveti,
da je veselje gledati ga. A vendar je
tudi njega zasledila kruta moč nesreče.
Pri volitvi so ga tako neusmiljeno
natirali iz odbora posojilnice, da je
koncem volitve s skrivnostno-tužnim
glasom vzdihnil: »Oh, kaj bo pa zdaj!«
To mlado popče živi namreč v do-
mišljiji, da je on edino poklican ko-
mandirati v Metliki. Za sedaj so mu
enkrat kmetje pokazali figo, med bol-
jšimi meščani ga pa itak nikdo ne
pogleda. Moč sameva ter posebno se-
daj lahko spi spanje pravičnega na
lavorikah škofove politike. Tretja žr-
tev zadnjih volitev pri klerikalni po-
sojilnici pa je bil nežni naš Martinek
iz Rosalnica. Ta mož ima kot špešja-
lito v zajemu to, da vse zna. Fa-
ktno je sicer duševno precej omejen,
ker duševno njegovo obsorje ne pre-
sega meje »kumštosti« navadnega
kmeta, toda to kar mu manjka v
možganih, kril je doslej s plaščem
iskrene pobožnosti in tako dosegel
pri farjih velik ugled. Pri zadnji vo-
litvi pa se je pokazalo, da tudi farški
glas ne seže direktno do nebes, —
in tako stoji sedaj trije klerikalni
glavarji v lepi bratski vzajemnosti
pred posojilnico na cesti in študirajo
nehvaležnost vesoljnega šlovestva.
Vsakega Belokranjca pa veseli videti
dejstvo, da so te najhujše kričače
lastni pristaji iztirali iz odbora kle-
rikalne posojilnice. Sicer ta posojilnica
proti napredni »Prvi dolenjski po-
sojilnici« v Metliki itak ne pride v po-
štev, a iz celega izida zadnjega ob-
čnega zbora je uvideti, da tudi naš
kmet nasproti prepotentnemu popu
in raznim farškim podrepnikom zna
pokazati zobe — in to smo hoteli
konstatirati. Omega.

— **Rezar.** V občini Sv. Križ
okraj Radeče je nastopal od 18. do
21. maja neki človek kot rezar. Svojo
»umetnost« je pokazal na 10 preš-
dih, ki so pa vsi poginili in tako na-
pravil 8 posestnikov 570 K škode.
Dejal je, da se piše Potočnik.

— **Junaki.** 1. t. m. zvečer so
»Pod gorami« v Idriji štirje neznan-
pijani fantje napadli učenca ondotne
gozdarske šole Antona Handlov-
skega. Prijeli so ga za vrat in ga
trdo držali, eden ga je pa z nožem
suval v hrbet, v desno nogo in levo
roko. Hoteli so ga vreči v reko
Idrijo, pa se jim ni posrečilo. Po-
zneje so se spopadli z več učenci
gozdarske šole.

— **Vipavska železnica.**
Upravna mestu vipavske železnice
se je dovolilo za dobo enega leta,
da začne s tehničnimi pripravami za
ozkotirno železnico od Ajdovštine
čez Vipavo v St. Vid.

— **V Muro je padel in
utonil** v Ljubnem rudar Josip
Kosmač.

— **Premožen posestnik.** —
berač. Goriška policija je prišla
premožen posestnika Jos. Dorn-
nika iz Dornberga, ker je po
mestu od hiše do hiše beračil. Imel
je že naberačenega drobiža nad 10
kron.

— **Neprevidnost.** Dalmatince
Jernej Skrabčič se je hotel iz Trsta
peljati v Ameriko. V neki hiši si je
pred odhodom parnika najel posteljo
in pustil tam svoj kovčeg s precej
denarjem brez vsake varstva. Ko
je hotel v soboto prešteti svoje imetje,
zaznal je v svoj strah, da je kovčeg
izginil in s njim 10.000 K vsobine.

— **Društvo svobodomiselnih
ljudskih akademikov**
»Sava« na Dunaju priredi svoj
III. redni občni zbor v torek 6. junija
v restavraciji »Krautstoffel« I. Rathaus-
strasse 21 s sledečim dnevnim redom:
1.) Čitanje zapisnika. 2.) Poročilo od-

borovo. 3.) Slučajnosti. Začetek ob
8. uri zvečer. Svobodomiselnih slovan-
ski gostje dobrodošli.

— **Nedoljška kronika.** Huda
sobotna vročina, sobota sama in še
prvi dnevi v mesecu, so na nekatere
možgane hudo vplivali. Ze pozno v
noči si šul iz raznih lokalov veselo
petje in ko so bili ti zaprti, se je to v
mnogih nlicah ponavljalo z vriskanjem.
Ko so pa ponočnjaki semtertja zagledali
»moža pravice«, so potihnil ali pa tekli,
kar so jih nesle pete. Upadel jim je
pogum in šli so potem mirni na svoje
domove. »Pri nas je korajža, pri vas
je pa ni,« sta mislila ključarska po-
močnika Ivan Jenček in Fran Andlo-
lavec kakor tudi pečar Ivan Oblak ter
na Tržaški cesti srečavši delavca Ivana
Škrjanca začeli tega po tleh neusmiljeno
premetavati in ga suvati. Andlovec je
zadobil eno z nožem in ko je »zasijala«
izza vogla luna, sta jo dva popihala,
dva pa sta padla v okrilje boginje
Hermandite, ki ju je po legitimovanju
zopet odpustila iz svojega »kraljestva«.
Mirna sta bila potem, ko sta zopet prišla
v »to dolino solz« na Tržaško cesto.

— **Potnik** Gabrijel W. se je na Du-
najski cesti okoli 12. ure ponoči go-
varjal z neko damo. Mimo jo priseka
zasebnik Jožef K. Ko je bil K. že od-
daljen, je začel nekaj godrnjati. W. pa
mrmranje nič ne ugaja in je je pre-
prečil s tem, da je skočil za K. in ga
tako treščil ob tla, da so ga morali z
izvoščkom prepeljati domov. Konsta-
tovalo se bode je li K. težko ali lahko
telesno poškodovan, W. pa bode sodišče
povedalo, da morajo njegova tanka ušesa
včasih biti zadovoljna tudi z mrmra-
njem, kajti sicer se pride na ričet.

— **Draginja** salate je vobče znana. Rev-
nejši sloji si pomagajo s tem, da »pri-
hranjajo« posestnikom delo in jo gredo
sami trgati, s čimer se pa Krakovčanke
nočejo sprijazniti in so vsled tega v
soboto ponoči poslale salato »vahtat«
tri svoje može. Okoli 10. ure se jim
poželjivo zasvetijo oči. Zagledali so na
njivi neko črno prikazen, za katero so
jo ubrali in s pravim triumfom privedli
na policijsko stražnico, kjer je ženska za-
čela moške milo prositi odpuščanja.
Zmagonosno so potegnili iz njenega
krila corpus delicti in ji s tem — na-
trgala je bila revica namreč za 16 vi-
narjev salate, katero je hotela drugi
dan použiti za kosilec — dokazali tat-
vino. Ker se je pa dognalo, da je res
ubožna, so ji odpustili. Res hudo je v
času draginje za posestnika, a še hujše
za reveža. Krakovci pripovedujejo, da
jim manjka po njival na Mirju mnogo
salate. — V šipe neke hiše v Trnov-
skih ulicah se je bila zadela neka ko-
lesarica in tri ubila. Ko je rekla
stranki, da naj jih da popraviti, jih
bode že plačala, se je usedla na kolo
in odrčala s svojim spremljevalcem.

— **Sinoči** so se bili sprli v neki gostilni
na Igriškem trgu gostje. Gostilničar jim
je bil namreč podaril sodček pive, ki
so je slastno popili. Hlapec Ivan Kre-
gar je začel pa postajati hud in ko je
videl, da jih ne zmaga s prosto roko,
je tekkel v hlev po vile in prišel z
njimi nazaj med goste. Ko so mu pa
te vile vzeli in ga postavili pod kap, se
je ta zunaj razkoračil in vpil: »Tu imaš
moje srce!« Gosti pa niso marali nje-
govega srca, ampak so šli nazaj srkat
pivo, ker je bil pa Krekar brez vil, si
ni upal nazaj, marveč je moral žejen
oditi domov. — Sinoči je pridrivil po
Trnovskem pristanu neki kolestar in
zadel v voz fjakarja Lekšeta. Padel je
in se udaril z glavo ob kočijso stop-
njico ter se na glavi močno poškodo-
val. Skočil je brž na kolo in se odpe-
ljal s krvavo glavo. Kroniko moramo
zaključiti z žalostnim slučajem. Posest-
nica Jožeta Hočvarjeva iz Gradca pri
Metliki je prišla včeraj v deželno bol-
nišnico kropit svojega sina z 9 let star-
im Jakobom. Ta se ji je nekje v mestu
izgubil in ga še do danes niso našli.
Deček ima modrikasto obleko, daljši
suknjič in zelen klobuk. Sirota je komaj
izročila svojega prvega sina materi
zemlji, mora pa plakajčo iskati po
mestu še drugega. Kdor bi ga našel,
naj takoj naznani pristojnemu oblastvu,
da reši ubogo mater hudih skrbi.

— **Ustrelil** se je danes do-
poldne rjski natak g. Karel Sa-
nuškar, rojen 16. julija 1871 v To-
mišlju in tudi tja pristojen. Zadal si
je tri strele v srce. Pokojnik je bil
značajan mladenič in se je že tri leta
boril z neko notranjo boleznijo po
kliniki in raznih bolnišnicah, (17krat)
toda zaman. Komaj je nastopil službo,
že je moral v posteljo. Zaprtil je
sledeče pismo: »Bog mi oprost! ta
korak, kajti trpeti ne morem več. Že
tri leta se borim z boleznijo, toda
vse zastoj. Izpostavljen sem bil naj-
večji revščini in globočemu brezob-
zirju. Edino kar sem hotel še doseči
je bilo, da bi poplačal dolgove, toda
ni šlo.« Pred 14 dnevi je nastopil
mesto plačilnega natakarja v nekom
manjšem mestu, toda kruta usoda ga
je zopet prignala v bolnišnico, kjer
je tudi storil nesrečno smrt. Lahka
mu zemlja!

— **Dvakrat ušel, dvakrat
prijel.** Pod tem naslovom smo po-
ročali nedavno, kako je neki trgov-

ski vajenec Jos. Resch kradel blago
svojemu gospodarju. Naprošeni v to,
konstatujemo, da ta Resch ni iden-
tičen s Josipom Reschem,
sinom Karla Rescha, vodje
kartonarne tovarne v
Mengšu.

— **Tatvina.** Gostilničarici ge.
Mariji Kovačovi na Dolenjski cesti
št. 5 je bilo od dne 24. m. m. pa do
4. t. m. ukradenega 60 litrov belega
vina, vrednega 56 K 40 vin., 50 litrov
rdečega vina, vrednega 40 K, za 1 K
20 vin. Damen-cigarete, 3 portorike,
klobasa, za 80 vin. pisalnega papirja
in kuvert, igralne karte, vredne 64
vin., žensko krilo, salamo, vredno 2 K
20 vin., škarje z napisom »Sollinger«,
vredne 2 K in za 1 K 70 vin. tele-
fonskega mesa. Tat je še neznan.

— **Utopljenca** sta potegnili
iz Ljubljane pri Sv. Jakoba mostu
šrevljar Jožef Krapež in delavec Fran
Čuden. Agnosirali so ga za 55let-
nega kočarja Franceta Šebenika iz
Kozarij, katerega že kakih 14 dni
pogrešajo. Utopljenec je ležal najbrže
že ves čas, kar ga pogrešajo, v vodi
in ga je morala prineesti do mostu
narasla Ljubljanka. Njegovo truplo
so prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

— **Obesil** se je danes zjutraj
na hlevu na Vodmatskem trgu št. 7
36letni delavec Anton Malenšek, pri-
stojen v St. Vid nad Ljubljano. Na-
vedenec je bil do meseca aprila v
blaznici in se mu je gotovo bil zopet
omračil duh. Tudi tega truplo so pre-
peljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

— **Pri današnjem naknad-
nem naboru** je bilo v »Mestnem
domu« potrjenih 8 mladeničev.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj
se je odpeljalo iz Kočevja v Budim-
pešto 51 Macedoncev, 10 Hrvatov je
šlo v Heb, 7 v Podbrdo, 20 se jih je
pa pripeljalo iz Hrušice. — V soboto
je šlo v Ameriko 10 Slovencev, na-
zaj je pa prišlo 6 Kočevarjev. V Heb
je šlo 25 rudokopov, v Ljubno 13, v
Inomost 25, v Hrušico 20, na Jesenice
pa 18 Hrvatov, nazaj pa je prišlo 30
Ogrov in 20 Macedoncev.

— **Izgubljene in najdene
reči.** Na južnem kolodvoru je bilo
najdenega, oziroma izgubljenega 2 kg
sladkorja, dva držnika, črne rokavice,
zaklenjen kovčeg in vreča stare
obleke. — Izgubil je nadalje g. Ivan
Zimec denarnico z vsebino 13 kron
60 vin. — Neka dama je izgubila
malo zlato brožo z briljantom in mo-
drim kamnom, vredno 240 K. — Na-
šel je dijak I. državne gimnazije
Alojzij Vrtačnik zlato ovratno ve-
rzičco.

— **Tujci v Ljubljani.** Meseca
maja t. l. je došlo v Ljubljano 4040
tujcev — 809 več kot prejšnji mesec
in 1129 več kot v istem mesecu lan-
skega leta. Od teh se jih je nastanilo
v hotelu: »pri Slonu« 988, »pri Maliču«
590, »pri Lloyd« 424, »pri južnem
kolodvoru« 244, »pri avstr. cesarju«
190, »pri Struklju« 124, »Hirija« 216,
»pri Grajzarju« 99, »pri bav. dvoru«
177, v ostalih gostilnah in prenočiščih
pa 988.

— **Tedenski izkaz** o zdrav-
stvenem stanju mestne občine Ljub-
ljanske od 21. do 27. maja 1905. Število
novorojenecv 17 (= 33.55‰), umrlih
25 (= 34.63‰); med njimi jih je umrlo
za jetiko 7, vsled nezgode 3, za raz-
ličnimi boleznimi 15. Med njimi je
bilo tujcev 15 (= 06‰), iz zavodov
18 (= 72‰). Za infekcijskimi bo-
lezniimi so zboleli, in sicer za otro-
čico 1, za ošpicam 4, za vrtico 3,
za ušesom 2 osebi.

— **Ljubljanska društvena
godba** priredi jutri ob 8. uri zve-
čer mirozov po sledečih ulicah: ob
magistratu čez Pred Skofijo, Vodni-
kov trg, Kopitarjeve ulice, jubilejski
most, Resljeva cesta, Komenskega
ulice, Kolodvorske ulice, Sodnijske
ulice, Dunajska cesta, Selenburgove
ulice, Kongresni trg, Gradišče, Rim-
ska cesta, Križevniški trg, Križevniške
ulice, Breg, Sv. Jakoba most, Sv. Ja-
koba trg, Stari trg, Mestni trg do
magistrata. V slučaju neugodnega
vremena se vrši mirozov v petek 9.
t. m. po istem sporedu.

— **Cunard Line, Trst-
New York.** Brzoparobrod »Pan-
nonia« je dne 2. t. m. srečno dospel
v New York. Vozil je 13 in pol dni
Brzoparobrod »Slavonia«, kateri od-
haja 10. t. m. iz Trsta v New York,
je na potu nazaj včeraj pasiral Gib-
altar.

* **Najnovejše novice.** —
35 vojakov vled neprevidnosti
ustreljenih. Na rumunskem strelišču
v Piteštu so pri strelnih vajah vsled
neke zanikrosti ustrelili 35 vojakov.

— **Velika nesreča** se je pri-
petila v Neudorfu pri Stettinu. Neki
delavec je našel na vojaškem strelišču
še nerazstreljeno granato. Nesel jo je
domov otrokom za igračo. Otroci so
začeli granato razbijati, ki se je raz-
počila in je raztrgala očeta in dva
sina. Mati se je vsled obupa obesila.

— **Poroča** nemškega pre-
stolonaslednika z meklenbur-

ško vojvodinjo Cecilijo se vrši
te dni z velikimi slavnostmi v Berlinu.
Cesar je svojo sneho odlikoval z Luji-
zinim redom.

— **Potres** na Balkanu. V Skar-
dru so izkopali izpod porušenih hiš 120
mrličev; ranjenih je 250 oseb. Na av-
strijskem nabrežju je najhujše trpel
kraj Sutomere. Porušilo se je 10 hiš.

— **Bomba** se je rapočila v Bar-
celoni v palači vojaškega gubernatorja.
10 sumljivih oseb so zaprli.

— **Dvoje** gledališč je zgo-
relo v Pittsburgu.

Izpred sodišča.

**Kazenske obravnave pred porotnim
sodiščem.**

Janez Kerč po domače Slugovec,
posestnik v Zgor. Kokri, je bil že za-
radi težke telesne poškodbe opeto-
vano kaznovan. V predležčem slučaju
imel se je zagovarjati zaradi hudodel-
stva uboja, ker je dne 25. mal. travna
t. l. gostaškega sina Ignacija Strosa z
nožem v prsi sunil, da je takoj umrl.
Kerč se zagovarja, da je šel isti dan
popoldne iz Leskovčeve krčme v Gor.
Kokri domov. Pri Robletovi bajti je
srečal Ignacija Strosa Ta mu je poka-
zal nož in mu zagrozil, da ga bo mah-
nil. On pa, da je nato svoj nož poteg-
nil in ga z njim sunil v prsi. Omeni
še, da ni imel sovraštva do njega, ter
da je to storil vsled izzivanja in ker
je bil nekoliko vinjen. Vse drugače pa
pove dogodek kot priča zaslišana kaj-
žarja hči M. Roblek, ki je bila pri tem
žalostnem dogodku navzoča. Ona pravi,
da je Stros stal poleg nje; Kerč mu je
zapretel, da ga bo udaril, na kar mu
fant odgovori, da tudi on lahko njega
nazaj; nato je obdolženec pristavil:
»fant ti jo boš steknil.« Ker je priča
obdolženčevu surovost poznala, obrnila
je pogovor na drugo stvar in rekla,
zakaj da je včeraj tako hitro od njih
odšel; Kreč ji je odgovoril, da zato,
ker ni bilo nobenega takega doma da
bi se mogel z njim kaj pomeniti. Komaj
je pa to izgovoril, je sunil z nožem
fanta v prsi. Stros, ki je bil ves čas
miren in ni imel ničesar v roki, je na-
pravil še par korakov, nato pa padel
in umrl.

Obsojen je bil na 5 let težke
ječe, poostrene vsak mesec z enim po-
stom in trdim ležiščem.

V tajni obravnavi se je razprav-
ljalo proti posest. sinu Jurjeviču
v Šmihelu. Tožen je bil, da je lan-
sko leto z 12 let staro Ivano Gruđen
spolno občeval. Jurjevič se zagovarja,
da je deklica slabomna, zato je si
take reči izmišljuje.

Obdolženec je bil hudodelstva spol-
skega posilstva o proščeni, obsojen pa
zazadi hudodelstva oskrumbe na 6 me-
secev težke ječe.

**Kazenske obravnave pred deželnim
sodiščem.**

1.) Kat. Reichard, ciganka, pristojna
v Kropo, je letos meseca aprila t. l.
bila aretovana na obisku pri posestnici
Mariji Jurtin. Po ciganski navadi ji je
jela prerokovati, da je nesrečna, da je
že takrat, ko je šla k poroki, se sezna-
nila z nesrečo, kajti zlobni ljudje so
jo kropili s tako vodo, s kakršno kro-
pijo mrličje. Pokazala ji je tudi stro-
to jajce, iz katerega je štrlela kost, ter
rekla, da je to mrtvaška kost, da neka
uboga duša trpi zanjo grozne muke ter
hodi zanjo kakor otrok za materjo, in
prosi Marijo Devico, da bi jo rešila, da
pa to ona lahko stori, ako ponese denar
za rimsko mašo o polnoči na križpot. Na ta
način jo je osleparila za 87 K gotovine
in za obleko v vrednosti 67 K. Obsojena
je bila na 13 mesecev težke ječe, po
prestani kazni se bo pa oddala v pri-
sodno delavnico. 2.) Luka Perkovič, 17
let star hrvaški delavec v Boh. Belj,
je bil hudodelstva oskrumbe oproščen.

3.) Ludovik Dobrila, delavec iz Trsta,
se je vtihotopil ponoči na 27. sušca na
dvorišče Cenkarjeve gostilne v Ljubljani,
kjer je domačemu hlapcu pokradel več
obleke. Vlomiti je tudi hotel v jedilno
shrambo, kjer je viselo mnogo preka-
jenega mesa. Ker je pa domača natak-
karica zadela v temi vanj, ter od strahu
zavpila, je Pirkovič pobegnil skozi vr-
le in skočil čez zid na cesto, kjer je ob-
ležal. Pri padcu si je pobabil nogo, da
se ni mogel z mesta premakniti. Obso-
jen je bil na 6 mesecev težke ječe. —

4.) France Grošelj, 20 let star posest-
nice sin, je svojo rodno mater udaril s
paličico po levi roki, neki dan jo je
pa spehal v vežo, jo potisnil k zidu,
zgrabil in stiskal za vrat, jo tolkel po
glavi, butal z njeno glavo ob zid. Ob-
sojen je bil na 2 meseca ječe. 5.) Za-
radi hudodelstva nečistosti zoper naravo
je bil 29 let stari oženjeni kamnosek
Anton Bonhal s Češkega, nazadnje na
Hrušici, obsojen na 6 tednov težke ječe.

**Telefonska in brzjavna
poročila.**

Dunaj 5. junija. Poslanska
zbornica se snide dne 14.
junija. Predsedstvo začne danes
popoldne razpošiljati dnevni red.
Na dnevnem redu so naslednje

točke: a) prvo čitanje zakona o zvišanju duhovskih plač, b) tri predloge glede železnic, c) imunitetna zadeva dr. Tavčarja. Nemški nacionalci vloženi predlog za stran dogodkov v Domžalah.

Budimpešta 5. junija. Poslanska zbornica pojde jutri na počitnice.

Budimpešta 5. junija. V poslanskih krogih je dolga konferenca fcm. Fejervaryja z dr. Wekerlom obudila veliko senzacijo. Kombinira se, da skuša Fejervary pridobiti Wekerla, da bi stopil v njegovo ministrstvo.

Skadar 5. junija. Škoda, ki jo je povzročil potres, je strahovita. Mesto je uničeno 90% vseh poslopj je potres popolnoma porušil, ostale hiše so pa tako poškodovane, da morajo ljudje prebivati v šotorih. 105 oseb je bilo ubitih, ranjenih pa je trikrat toliko.

Petrograd 5. junija. General Trepov je imenovan pomočnikom ministra notranjih del in zapovednikom vsega ruskega orožništva, ostane pa obenem tudi generalni guverner Petrograda.

Pariz 5. junija. Španski kralj Alfonzo je odpotoval iz Pariza.

Rusko-japonska vojna.

Berolin 5. junija. Iz Petrograda se poroča, da se je pomnoženi ministrski svet izrekel za nadaljevanje vojne in da je car ta sklep odobril. Zatrjuje se dalje, da je minist.ski svet sklenil, sklicati narodni zastop v namen, da bi ta zastop v imenu ruskega naroda sankcioniral nadaljevanje vojne.

London 5. junija. Iz Tokio se poroča, da je admiral Togo obiskal v Sasehu ranjenega admirala Rožestvenskega.

Gospodarstvo.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani. Bilanca koncem 1. 1904. 1.517.339 K 73 h, in sicer: Aktiva: Menice 142.935 K 47 h, hipoteke 431.807 K 36 h, zastavna pisma 828.571 K 23 h, efekti 15.349 K 70 h, blagajna 16.377 K 74 h, odrest 24.087 K 19 h, inventar 2778 K 34 h. Pasiva: Deleži 93.117 K 30 v, vloge 1.314.011 K 41 h, rezervni sklad 16.620 K 22 h, likvidni dobiček 6629 K 17 h, denarni promet leta 1904 7.476.521 K 72 h. Denarni promet meseca maja 1905: Sprejemki 245.729 K 72 h, izdatki 242.110 K 89 h. Skupaj 487.840 K 61 h. Promet od 1. januarja 1905 do 31. maja 1905: Prejemki 1.229.302 K 39 h, izdatki 1.225.683 K 55 h. Skupaj 2.454.985 K 93 h.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu maju 1905 je 211 strank vložilo 113.862 K 42 h, 180 strank vzdignilo 85.414 K 05 h, 13 strankam se je izplačalo posojil 28.206 K, denarni promet 472.610 K 32 h.

Mestna hranilnica v Novem mestu. V mesecu maju 1905 je 264 strank vložilo 185.087 K 17 h, 292 strank vzdignilo 102.859 K 16 h, torej več vložilo 82.228 K 01 h, 16 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 65.340 K, 189 menic se je eskomptovalo za 88.727 K, stanje vlog 2.701.491 K 11 h, denarni promet 621.806 K 37 h. Vseh strank je bilo 1178.

Pri mestni hranilnici v Črnomlju se je v mesecu maju 1. vložilo na hranilne knjižice 58.295 K 06 v, dvignilo pa 11.676 K, stanje vlog 114.346 K 59 v, hipoteknih posojil izplačalo 47.870 K, menic eskomptiralo 7730 K. Vseh prejemkov je bilo 60.928 K 82 v, izdatkov pa 67.343 K 37 v. Vseh denarni promet 128.272 K 19 v.

Meteorologično poročilo.

Vidna nad morjem 3062. Srednji srčni tlak 780-0 mm

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
3. 9. zv.	7387	18.4	brezveter.	jasno	
4. 7. zv.	7392	14.6	sl. vzhod	jasno	
5. 2. pop.	7378	27.0	p. m. jvzh.	skoro jas.	
6. 9. zv.	7379	19.5	sl. vzhod	jasno	
7. 7. zv.	7379	15.2	sl. jvzh.	jasno	
8. 2. pop.	7357	26.7	sl. vzhod	del. jasno	

Srednja temperatura sobote in nedelje: 19.3° in 20.4°, normale: 16.3° in 16.4°. Mokrina v 24 urah: 0.2 mm in 0.0 mm.

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 4. junija 1905.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100-60	100-80
4% srebrna renta	100-40	100-60
4% avstr. krona renta	97-75	97-95
4% „sila“	119-90	120-10
4% ogrska krona	97-75	97-95
4% zlat	118-—	118-20
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mesta Split	100-60	101-60
4% „Zadar“	100-—	100-—
4% „bos. herc. žel. pos. 1902“	101-65	102-60
4% češka dež. banka k. o.	100-25	100-65
4% „ž. o.“	100-25	100-45
4% „zast. pisma gal. d. hip. b.“	101-10	102-10
4% „pešt. kom. k. o. x.“	107-65	108-65
4% „10% pr.“	100-50	101-50
4% „zast. pisma Inneret. hr.“	100-50	101-50
4% „dež. hr.“	100-50	101-50
4% „z. pis. ogr. hip. ban.“	100-10	101-10
4% „obl. ogr. lokalnih železn.“	100-—	101-—
4% „obl. češke ind. banke“	100-75	101-75
4% „prior. Trst-Poreč lok. žel.“	99-—	—
4% „prior. dol. žel.“	99-50	100-—
4% „juž. žel. kup.“	321-25	323-25
4% „avst. pos. za žel. p. o.“	100-55	101-85

Srečke.	159-—	161-—
Srečke od 1. 1880 ^{1/2}	290-—	295-—
„ 1884	169-75	171-75
„ tizake	307-—	314-—
„ zem. kred. I. emisije	307-—	314-—
„ II.	276-50	282-—
„ ogr. hip. banke	106-—	112-50
„ arške a. frs. 100-—	143-—	144-—
„ turške	26-70	27-70
Basilika	485-—	495-—
Kreditne	78-—	83-50
Inomoške	59-—	97-—
Krakovske	66-—	72-30
Ljubljanske	57-75	59-75
Avst. rud. križa	38-—	38-60
Ogr.	64-—	68-—
Rudolfove	75-—	81-50
Saleburške	642-—	651-—
Dunajske kom.	—	—

Delnice.	88-40	89-40
Južne železnice	663-50	664-50
Državne železnice	1648-—	1658-—
Avstr.-ogr. bančne delnice	661-50	662-50
Avstr. kreditne banke	776-50	777-50
Ogrske	246-—	246-50
Živnostenske	648-—	652-—
Premogokop v Mostu (Brüx)	524-—	525-—
Alpine montan	2650-—	2654-—
Praške žel. ind. dr.	550-—	551-—
Rima-Murányi	280-—	282-—
Trbovliške prem. družbe	606-—	610-—
Avstr. orožne tovr. družbe	173-—	177-—
Češke sladkorne družbe	—	—

Vainite.	11-32	11-37
C. kr. cekin	19-10	19-13
20 franki	23-47	23-53
20 marke	23-96	24-04
Sovereigns	117-27	117-47
Marke	95-45	95-65
Laški bankovci	253-25	254-—
Bulji	4-84	5-—
Dolarji	—	—

Žitne cene v Budimpešti.

Termin.	100 kg. K	16-38
Pšenica za oktober	100	13-22
„ oktober	100	14-98
Koruz	100	11-38
„ maj 1906	100	11-36
Oves	100	11-36
„ oktober	100	11-36

Effektiv. Nespremenljivo.

Adolf Gustin ml.

Marica Gustin roj. Remšgar

poročena.

Rudolfovo **Žirovnica pri Grahovem**

3. junija 1905.

1821

Novo! Dunajska Novo!

splošna vzajemna družba za zavarovanje pogrebnih stroškov

zavaruje

vsote po 50, 100, 150, 200, 250, 300, 400 kron

ki se izplačajo v slučaju zavarovane smrti

v teku 24 ur

donatatelj polične knjižice.

Mesečne premije so jako nizke.

Natančnejša pojasnila daje:

Glavno zastopstvo za Kranjsko „Dunajske splošne vzajemne družbe za zavarovanje pogrebnih stroškov“

v KRAJNJU.

Podzastopniki z mesečno plačo in provizijo se iščejo za mesta z okolici: Črnomelj, Idrija, Kamnik, Kostanjevica, Krško, Lož, Metlika, Radovljica, Novo mesto in Škofja Loka, kakor tudi za vse večje občine na deželi.

Dober in trajen zaslužek za častito duhovščino, gg. učitelje na deželi občinske tajnike i. t. d.

1760-3

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 31,865.386-80 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737.159-57 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseskozi slovensko narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši v Gospodskih ulicah števil. 12.

Izurjena in vestna prodajalka

želi takoj vstopiti v kako boljšo trgovino v mestu. Vajena je tudi blagajniškega posla.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

1822-1

V restavraciji in kavarni

„pri Zajcu“

v Ljubljani 1891 7

Rimska cesta 24

se dobivajo vsak dan sveži

dolenjski raki.

Toči se poleg drugih pristnih vin tudi najfinjši cviček iz Gadove peči.

Prijazen senčnat vrt je na razpolago.

Za obilni obisk se najudaneje priporoča

Avguštin Zajec

restavrat.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

1771-3

Ženitev!

Starejša gospodična, samostojna, neodvisna, pridna in varčna, z dobro vpeljeno trgovino in nekaj tisoč goldinarji prihranka, se želi (ker drugače nima prilike) pismenim potom seznaniti s starejšim solidnim gospodom v kaki stalni službi in se v slučaju medsebojne naklonjenosti z njim poročiti.

Le resne ponudbe do 15. junija pod „Pozna sreča“, Ljubljana, poste restante.

1818 1

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. pomoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Anas, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž ob 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 53 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijane vare, Heb. Francove, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregena, Zeneva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m. popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 3. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijane vare, Heb. Francove, Karlove vare, Prago, Ljubljana-Linc-Praga direktni voz 1. in II. razreda. — Ob 10. uri pomoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz 1. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Straz, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ. Ob 3. uri 23 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direkt. voz 1. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregena, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, smot. Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovec, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Pontabel. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Lipskega Prage, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejevice, Linc, Ljubna, Beljak, Celovec, Pontabel, čez Selzthal ob Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 5 m. zvečer iz Lesec Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m. zvečer osebni vlak iz Trbiža ob 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA V NOVEGA MESTA IN KOČEVJE. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta v Kočevje, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straz, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. m. 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. popoldne samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. pomoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 m. pred krajevnim časom v Ljubljani

1817-7

Oton Homan v Radovljici

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

1817-7

Usnjarskega pomočnika

sprejme takoj Matevž Završnik, usnjarski pomočnik pri Rakeku. 1806-2

Klavir

se poceni proda. Vprašati je pri inženirju Kytka Ljubljani, Gradaške ulice št. 8.

Žagar in brusar

se iščeta za parno žago

D. VILHAR in dr.

v Gerovem preko Rakeka.

1806-2

Išče se dober

zidarski polim

v trajno službo.

Ponudbe sprejema **Filip Su**